

శ్రీ రస్తు

శుభరస్తు—అభిషేకరస్తు

శ్రీవేంకటేశ్వరాయనమః శ్రీమత్పరమహంసాయనమః

సంధ్యారాత్రీ

౪. పరధనములు దల్లి తెలుగున

పరధనములు మట్టిపెల్ల • పగిదిసి భువిలో

బరజీవతతిలి తనవలె

• పరికించినవాడె సుమ్ము • పుట్టిపెట్టినవాడె

తా. తల్లితండ్రుల నుండి పుట్టిపెట్టినవలె పరధనమును, అనవలె
క్రిమిగాటిని మా మనవలె పుట్టిపెట్టినవాడెను.

౫. తమవులు ఎరి సంపద లివి

— యశస్వీయులు మృత్యు వెచ్చు • తాదలపై తా

నసయము శృంగ్యము సేయుచు

గనుక, గనులను ధగ్గ మెచ్చు • కావించనగున్

తా. శరీరము, ధనము, విశ్వరూప లివి కాశ్యతములు కావు. మృ
త్యుదేవత నెత్తిపై నెత్తుకు నాట్రుగాడునుగూడును. కాఁట్టి గనులు తెప్పటి
శత్రులే ధర్మ మొరింపబడెను.

౬. తనధనము భూసంపదలు

తన తాటిగొంగు బడెచ్చు • తనవారిని గా

తెనఁబ్రాణము స్వామి పనికి

ఓనియోగించినదె, జన్మ • వినుతింపనగున్ 3

తా. తానుసంపాదించిన ధనము బ్రాహ్మి వినియోగము క్రిందన, తనయానము తనభార్యయందును, తన ప్రాణము స్వామికార్యము క్రిందను నుపయోగించిన వాని జన్మయే కొనియాడఁతగినది.

౪. శరము ప్రధానము మెయికిని

ఇరవుగ గిన్నులు ప్రధాన • మింద్రియములకున్

శరము ప్రధానము నదులకు

మరియు రసములకుఁ బ్రధాన • మగుచుభువిలోన్ ౪

తా. శరమున కింతటకు ముఖ్యమైనది తల. ఇంద్రియములన్నిటికిముఖ్యము కన్నులు. రసములన్నిటికి ముఖ్యముచలి. నదులకన్నిటికిముఖ్యమునీరు.

౫. పౌత్రము వనితయు విశ్వాము

హస్త్యుగ పరహస్త్యుగతమె • యైన మఱు పో

బౌత్రుగ రాదిక వచ్చిన

చెత్తయు, భ్రష్టయు, తునెలయు • చేరును విధిగా ౫

తా. పుత్రము, స్త్రీ, భవము లివి యితరులచేతఁ బడినరాశీరావు ఒకశర వచ్చినేరి పుత్రము చినిగిపోయి పనికి చెఱుపఁబడి ధనము కొద్ది కొద్దిగా వస్తును.

౬. దోషము ద్రవ్యము మంత్రము

మానము జీవితము సంగ • మవమానములున్

సూక్ష్మ హంకలహ మాషధ

మీ నవ మొరులకుఁ దెలియ • నీయరుసాజ్ఞల్ ౭

తా. ఈది, విత్తము, మంత్రము, మానము, ఆయువు, కలయి, ఆ
చమానము, ఇంటిలోనిపాదు, ఔషధము లీ తొమ్మిది బుద్ధిమతులకు లభి చా రిత
యలకుఁ దెలియనీయరు.

క. ఋణబంధముచే బసవులు

తనయులు, దారయు గృహములు • తార్కాను భవి నా

ఋణ మపసర్లిల్లగ నవియె

చనుగా తమ దారిఁ గొని వి • చార మదేలా? ౭

తా. ప్రతిమనుజునకును పూర్వజన్మచరితమువలన ధనము పశువులు,
పుత్రులు, పెద్దాడు ఇండ్లు సంభవించును. ఆపూర్వజన్మచరితమును ఋణ
ము తీరిగానే వాటియంత టదియే విడిచిపోవును. అందులకైదుఃఖింపరాదు

క. అతిలోభు డతిక్రోధుడు

క్షీతిపై పరదూషణుడు • క్రియశూన్యం డి

గతి నల్వరు శ్వపచులు వీ

రతి నీచులు జాతి శ్వపచ • యావుల కంటే. ౮

తా. మిక్కిలి లోభి యగువాఁడు, దీర్ఘ క్రోధము గలవాఁడు, యిత
రులను దూషించువాఁడు, పని చేయు వానిపై కడుపించి చేయవలసిన సదు
యము వచ్చునపుడు గున్నతాట్టునాఁ డీనలుగుడు చందాలజాతి యందు బుట్టిన
నీచులకంటే పరమనీచులుగా నెంచవలెను.

క. తననంపాదన ముత్తమ

మనఘా! పితౄర్జితంబు • మధ్యమ మగుగా

గన భ్రాతృ విత్త మధమం

బనయము శ్రీవిత్త మెన్న * సధమాధమగున్ ౧౧

గా. తానగడించిన సొమ్ముచే జీవించుట శ్రేష్ఠమము. పిత్రార్థికసంబంధమైన ధనమువలన జీవించుట శంకవచనము. సోదరులు సంపాదించిన విత్తములై భ్రాతృకుట నీచము. శ్రీ సొమ్మ వలన పొట్ట పోను కొనుటంత నీచమింక లేదు.

క. ఉత్తమమగు కులజీవము

హస్తగ వాణిజ్యము క్రియ * లవి మధ్యమమా

కాత్తిగ దాన్యం బధమము

మిత్తియె మేలు గిలుబాడి * మినుకుట కంటె ౧౦

గా. కాలవృత్తి వలన జీవించుట మిగుల మంచిది. వర్తకము వ్యవసాయముల వలన బ్రతుకుట మధ్యమము. నేవకావృత్తి వలన జీవించుట పూర్తిగా నీచము. అధమాడి భ్రాతృకుట కంటె చచ్చుటయే మేలు.

క. తనబుద్ధి సుఖము నిచ్చును

నెనయంగ గురుబుద్ధి యెనగు * నెక్కువ సుఖమున్

వినచో బరబుద్ధి నెమ్మ

చదువుగ శ్రీ బుద్ధి విన్న * చావుగ దెచ్చున్ ౧౧

గా. తనబుద్ధి సౌఖ్య మొసంగును. గురువుబుద్ధి మఱింత సౌఖ్యమును జూపును. భరబుద్ధి పాడు కేమును. శ్రీబుద్ధి చావును గూర్చును

క. తిన్నగ వాకిట నున్నది

యెచ్చా! యతిథి త్యగించి * యాపాశవళున్

గొన్నయది సురాపానం

బన్నము గోమాంసతుల్య ♦ మగుగాభవిలోన్ ౧౨

తా. భుజించెడి సమయమునకు జాతిబళికెందిన అరిధిని యెడలె
ట్టి ఆహారము పుచ్చుకొన్న వానీరుకల్లుతో సమానము. అన్నము అవుతూం
సమతోడైయును.

క. తిలకించిన వ్యాకుల మగు

తలపడిన ధన క్షయంబు ♦ దరికిర పాపం

బలవదును గాన లంకెకె,

లలరుగ ప్రత్యక్షరాక్ష ♦ సాంగిచలగుగా ౧౩

తా. చూచినయెడల చిత్తకల్యణము, అంటినయెడల ధనక్షయము
కలసినయెడల పాపము సంభవించును గాన వేశ్యలు ప్రత్యక్షరాక్షసుని యె
ఱుగవలెను.

క. ఏవనికైనను ముగ్గురు

బావలు, క్షుత్రియు లేరువురు ♦ వై శ్యులయిదుగుర్

కాపులు నల్వరు పోయిన

నాపనికాదెన్నటికిని ♦ నరయగనననిన్ ౧౪

తా. ఏదైనా కార్యార్థము చెడబడవును ముగ్గురు బ్రాహ్మణులు
ఇద్దరు రాజులు, విదురుకుమార్లు, నలుగురుకాపులు చెడలిన అపనికాదు.

క. ఏవనికై చనునవుచొక

బాపం దీర్ఘతొడయంద్రు ♦ వై శ్యులుమువ్వర్

కాపులు నలువు రెదురయిన

నాపనికాదెన్నటికిని ♦ నరయగనననిన్ ౧౫

తా. పనిమీద వెడలివత్తు చొంటివావడుగాని, రాజులిద్దరుగాని, కోమలమువ్వరుగాని, కాపులనిల్వరుగాని, యెడరువచ్చిన అపనినెఱవేడు

క. దినముచు సూర్యుడు, కళి రా

త్రిని, ధన్యము త్రిభువనముల ♦ దీపింపఁగ జే

సిన గతి, గుణవంతుండగు

తనయూడు దీపింపజేయు ♦ తనకులము ధనన్ ౧౩

తా. పండిని సూర్యుడు, రాత్రిని చంద్రుడు మూడులోకములను ధన్యులు ప్రకాశింపజేసినటులు గుణవంతుడైన కుమారుడు తనకులమును బ్రకాశింపజేయును.

క. హితమును గోరు నతఁడె విం

దతులితముగ సాకినతఁడె ♦ ఆయ, విశ్వాసం

చితముగ జూపు నతఁడె చెలి

అతిసుఖమొనఁగూర్చునదియె ♦ యగుభార్యభువిన్ ౧౪

తా. మేనుగోరువాడె చుట్టము, బాటగాబెంది నతఁడె తండ్రి విశ్వాసముచూపువాడె చెలికామమిక్కిలిసౌఖ్యమును గూర్చునదియెభార్య

క. ధనము గడించుట దుఃఖం

బనయముగాచు టొకదుఃఖ ♦ మదివ్యయమును నా

శనమగునని దుఃఖము కా

వున దుఃఖాన్వదమగు ధన ♦ ముండఁగ నేలా? ౧౫

తా. ధనమును గడిపించుటయొక దుఃఖము, మరలదానిని గాపాడు టొకదుఃఖము, దానిని ఖర్చుబడకుండా నశించకుండ నిల్పు టొకదుఃఖము. ఇట్టి దుఃఖములకు కారణభూతమైన ధనమొందుటక?

క. మారుడై నన్ హరియై చ

తురాననుండు సురలైన • దుడువం గలరే

తిరమా లలాటలిఖితము

సరమాత్రులచేరె దుడువ • నగునే యెంచన్ ౧౯

తా. శివుడైనను, విష్ణుడైనను, బ్రహ్మయైనను, దేవకులైనను నుచు
ట వ్రాసిన వ్రాత దుకునరేనపుడు మనవ్యమాత్రులచేరేమికాగలదు?

క. తెలివియొసంగును నాజ్యం

బలవడఁజేయుఁగద యీర • మధికాయువునున్

కలిగించు వ్యాధిఁ గూరలు

కలము పలలమును వృద్ధి • పఱచును విధిగా ౨౦

తా. కేయిలవల బుద్ధిల మెక్కివగను, పాలవల ఆయువు వృద్ధి
తెంచును, కూరలులవ వ్యాధులు కలుగను, మాంసము మాంసమును వృద్ధి పొం
దిండును.

క. సంతోష ధైర్య సాహస

మొంతయు విక్రమము బుద్ధి • నెంచ బలము తా

నొతయితె కలిగి యుండునా

లంతయుదైవబలమొందు • నవనిని విధిగా ౨౧

తా. సంతోషము, ధైర్యము, సాహసము, విక్రమము, బుద్ధి, బల
ము ఈ యరుగణము లెవని యం దెంత మెక్కివగానుండునో వానికై దైవబ
లము భూదేవత కృత్యవగా నుండును.

క. సంతృప్తి లేని ద్విజాఁడును

సంతృప్తి గలట్టి స్వభూచు • స్వాంతనమున

సామంత్యము

విడిచివేయు లేని * యంతయు చెడుగా ౨౨

తా. గృహస్థుల బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, వైశ్యులు, శూద్రులు, సేవకులు, సేవకులకు, సేవకులకు చెప్పినట్లు.

క. వేదము విజ్ఞానము మూలము

బాధానము భార్య భవన * మంత్రమునకు

బాధితు వగు భాగ్యమునకు

సావరణము ననమి ప్రాప్తు * జగమున శిష్యున్ ౨౩

తా. బ్రాహ్మణులకు వేదము మూలము, గృహస్థులకు భార్య, ప్రాచీనము, భార్యకు సేవకు మూలము, జగత్తునకు భవనము విధానము.

క. భార్యముల కాలిదుసరివల

సరిసిజము * పడరిజ, నుజ * శరణు జంబున్

పొరకిల నూచ్చిన సూరియు

శిష్యమున కింటనేని * పద పోన్ ౨౪

తా. గాడిదలు, స్త్రీలు, మేకలు వీటికాలిఘాతి చివులుతో నూచ్చిన దుమ్ము శరణుజంబున విశ్వరథము లొలగిపోవును.

క. కలుపుండదు కృషివలనను

నరనకురాదు కలుషంబు * జగములమునన్

పొరయదు మానమున తగవు

బెరియదు బాగ్రతగనుండ * వెలపెవుడుభువిన్ ౨౫

తా. గోదనుచేతువారికి కలుషంబు, అపవిత్రమువారికి బాధ

మృత్యువును మోసగ్రతునను జగదుముఖంబువు. బాగ్రశకుంజంబుని కేవిధమైన భయము కలుగదు.

క. పరభావమెఱిగిమనలుట

మఱుమాటలొసంగుటయును * మాటకుసరిగా

ఁజేసిదిక్కి మించినకోపం

ఁజేసిగి చరించిన యతంజె * ప్రేక్షకుఁడుభువిన్ ౨౬

తా. ఇతరుల మనసెరిగి మనలువాడును, మాటకుసరియైనమాటజవాని చెప్పువాడును తనదార్శ్యమును మించనికోపము నెఱిగి సంచరించువాడైతే కలకల వాడైయుండును.

౬. విషమననది విషమగుచే

విషమెన్నఁ దేలి పొగ్గ * విషమేయగుఁగా

విషమొసఁగ జగధ, గురుమూ

ని పడఁబేయిగది వ్రేళ * ఎదుఁబడింపన్ ౨౭

తా. విషమననది విషమే కాదు. విషమను నది ప్రాంతమునఁ గ్రుచ్చి మే విషమా. విషమిది కే సుత్రముగాని విప్ర సనము నొసఁగిన పుత్ర పౌత్రుల హింస నడక నానన మొనర్చును.

౭. శత్రునిష్కర్షణ సేవించుట

శత్రుసంవరభాగపుంకు * కౌభగితకామగున్

శత్రుమాయ పతి రాజునగా

శత్రుకోకిము లెఱుఁగువాఁడు * చమవర్తిభువిలో ౨౮

తా. నూరునలహు కలవాడే ధనికుఁడు. చదుగ్రాహములంబు వాడే భూపతి, అయిదుములు కలవాడే రాజు, పదియొకములు

వాదే పుడితుడు.

క. శకటముగైదు మూగలు

ప్రకటితముగ తురగమునకు * బదియగుమూరల్

అకట! కరికి వేమూరలు

మకరపు దుష్టునకు దూర * మంచుండవలెన్ ౨౯

తా. బండికి పైదు మూరల మీరమందును, గుట్టమనకు బదిమూరలను, ఏడుగునకు వేయిమూరలను, దుష్టునకు మిక్కిలి యెక్కువదూరమందు నుండువలెను.

రీ. నాలుకయే పిరి గూర్చును

నాలుకయే బంధు మిత్ర * నయ మొగూర్చున్

నాలుకయే వెఱు గూర్చును

నాలుకయే జాప్ర గూర్చు * నగుగా మహిలోన్ ౩౦

తా. నాలుక వలన పిరి యొన గూర్చును, నాలుక వల్లనే మట్టిమలు స్నేహితులు కలగను. నాలుకయేకారాగ్యహము గూర్చును. నాలుకవల్లనే నావ్రణాదా సంభవించును.

క. లతీధులు గాలురు మునియ్యె

ధృతు లల్లుద్రును పడఁతుక * బీద్రైవగురున్

సతతంబు కలిమి లేముల

గతిఁ దలఁపకయె ధనమునకు * గాఢింతురుగా ౩౧

తా. యశశకు, కిల్లలు, గాజులు, బిల్లులు, స్త్రీలు వీరవైదురురు భగ్యులు కీలకనము తలఁపకయే ధనము కొలకు బొధింతురు.

క. కొఱగామి నటసుతులను

కొఱగామియే దేశ మూర ♦ కొఱగామి పురిన్

కొఱగామి బంధు మిత్రుల

వరిత్యజించి ఏపుదవుగ ♦ పరగుట లెక్క 32

తా. చెప్పినట్లు విని భార్యపిల్లలకు, అనుమతియు నుండినదేశము, ఊరు, పట్టణమున్న, దుర్లభములుగల బంధువులను, మిత్రులను విడిచి పెట్టి దూరముగా నుడువయే మంచిది.

చ. అహంకరము స్వగుణంబగు

అహంకర జతున్యాయగు ♦ నెప్పుగ మహిమో

సాహసము పక్షిణంబగు

మోహం బప్పుగుణమగుచు ♦ పొలంతికి నెన్నన్ 33

తా. స్త్రీకి భుజమింట భోజనము రెండు ఇట్లు, ఆలోచన నాలుగురెట్లు, తెగు ఆరురెట్లు, కామము ఎనిమిది ఇట్లుండును.

స. మోహరా హోరిగి రిపులతో

బోకెన్ స్థల వ్యవహార ♦ సౌజన్యముల

ట్లారయ గీతము నటనము

కూరిమి వాయిదముపట్ల ♦ కొనరాదు శ్రవకోకిల

తా. శత్రువులతో గోరునప్పుగు వ్యవహార వోజనాదులయందు గీతము నటనము వాయిద్యము కొనర్చునపుడు స్త్రీ ఛాగు.

క. కులముచు, రూపము, ప్రాయము,

కలిమియు గలిగుండి విద్య ♦ కలిగుండినివో

జెలుగునె? ఫలానకు సుమము

చెలుపు కలిగి తావిలేక • జెలంగనికీతిన్ 3౫

తా. మోడుగపూవు ఎఱ్ఱని రంగుగలిగి మిక్కిలి మందర మైనదియై నను వాసనలేని కారణమున ప్రకాశించని గతిగా, మందినంశము, అందము, యావనము, భాగ్యము కలిగి యున్నప్పటికి విద్యాగంధములేని ననుబాటు ప్రకాశించుడు.

క. కోకిలకు స్వరమె రూప, మ

నాకానికి విద్యరూప • మతివకురూపం

కాద పాతివ్రత్యం

లేకద రూపంబెశాంతి • ఋషులకు మహిలోన్ 3౬

తా. కోకిలకు కంకర్వరమను, కురూపికి విద్యయును, శ్రీహరి వ్రత్యము, మునీశ్వరులకు నోర్పు నిపి యందమును తెచ్చును.

క. బలహాభగములకు సభము

బలహాదుర్బలులకు నర • పతులు ధర్మిత్రిన్

బలహా నిమిల కుదకము

బలహా కదనోదహంబు • శాబురకెన్నన్ 3౭

తా. పశులకు ఆకాశము, దుర్బలులకు ప్రభువులు, చేపలకు నీరు, బా లులకు నేడ్పు బలము.

క. శిరమాన విషమాంధగల

కరయంగా దోకనుండు • నగుతేనునకున్

హరులకుఁ గోటల నుండును

వివిగ మెడలంతయుండు • వెడఁగుకు విషమున్ 3౮

తా. ఈగలకు తలయందును, లేలనకు తోడయందును, పాములకు గోతలయందును, దుర్మాద్ధునకు శరీరమంతటను విషమంతును.

క. పొత్తము నందలి విద్యయు
బిత్తరిచెయ్యఁజిక్కి నట్టి ♦ విత్తము లివి పో
హత్తుగ నమయంబు నకున్
బాత్తుగ నువయోగఁబడచు ♦ పుడమిఁగాంచన్ ౩౯

తా. పుస్తకాపేక్షగల చదువు, అమదానిచేతఁజిక్కిన ధనము లివి న మయమున కుపయోగమునకు రానేరవు.

క. తరునకు వయసు వసంతము
పురుషునకును మహావనంబు ♦ పోల్చుఁగధనమా
తరునికి భాగ్యమె తరుణము
వర విద్వాంసునకు విద్య ♦ బ్రాహ్మంబుగఁదా ౪౦

తా. చెట్లకు వసంతముకున్న, పురుషునకు ధనము, అమదానికి భాగ్యము, పండితునకు విద్య యివి యావశంబౌసంఘను.

క. వనధిని గురిసిన జడి, యా
కొననట్టి మనుష్యున కొనఁ ♦ గోగిరముభువిన్
ధనవంతున కిడు దానము
ధనహీనుని ప్రాయమును వృ ♦ ధాయగునుకఁదా ౪౧

తా. సముద్రములో గురిసినవాన, అకలితని వానికి పెట్టెడు భోజనము, భాగ్యుండున కొనఁగదానము, భాగ్యులైన వాని యాననము లివి వ్యర్థములు.

క. చోరుని హింసించుటయును

ఘోర మనక దాసికిదలఁ • గొఱిగించుట, నం
గాడితో వా కొనఁకుట

దారనుశయఁజేర్చు టుంట • ఉండనమగుగా ర ౨

తా. చోరుని హింసించుట, దాసినికీ తల గొఱిగించుట, నన్నహి
తునితో మాటాడకుండుట, భార్యను శిష్యశురంగీయ టుంటు వారివారికివి
తగిన శిక్ష.

క. కౌమారఁబున తండ్రియు

ప్రేమను తారుణ్యమందు • ప్రియుఁడును, నతిగా
రాముగ ముదిమిని నియును

భామను రక్షించు, లేదు • స్వైరము చెలికిన్ ర ౩

తా. చిన్నతన వఁడు తండ్రి, యౌవనంబున మగఁడు, మనలితనంబున
కుమారుడు, స్త్రీని కాపాడును గాని అశుశానికి స్వాశంక్తియులేదు.

క. కనినియతం డుపనయనం

బాసరించిన యతఁడు, విద్య • బోధించిం

డచువుగ వెఱి మాన్పినతె, డ

శనమిడు సతఁడగు నరునకు • జనకు అయిమగున్ ర ౪

తా. కడుపున కన్నవాడు, ఉపనయనము చేసినవాడు, విద్య
ఁబ్బినవాడు, భయమును మాన్పినవాడు, అన్నమిడువాడు నకునీయైడునగు
తండ్రులు.

క. భనహీనున కిడు దానము

మును పూజ యెఱుంగని గుడికి • పూజకొలుపుటల్

విచ దక్కు- లేని పీన్లు గ

హనమి మూడవ్వేధ ♦ యాగఫలమితన్ ర౫

తా. బీద-నకి దాన చేయుట, పూజలేని గడికి పూజచేయుచుట, దిక్కులేని పీన్లును తగు బెట్టిండుట, ఈమూటిలన నశ్వవేధ యజ్ఞ ఫలము సంభవించును.

క. ఈవియు ప్రియ వ క్రవ్వము

భూవలయము సందు ధైర్య ♦ ముచితజ్ఞయున్

భావింప నహజ గుణములు

రావలెనని నేర్పు కొన్న ♦ రాపుగజగతిన్ ర౬

తా. దానము చేయుట, ఎదురువారి వనపాకషికాంచలాలగన మధురముగా మాటాడుట, భీతియుగానుండుట, లాభనష్టముల గనపెట్టి తెలియగలిగియుండుట యీనాలుగు ఘట్టగతో రావలెను, గాని యొకటిని చూచి నేర్పునవిలెనన్న పట్టి ఎవత్ర.

క. పరగమపు నమృతి ఫలము

పరగుగ భోజనము విదప ♦ బడర్ ఫలమున్

తగుచు కపిద్ధము లింప

సరయగ కిదలీ ఫలంబ ♦ నారోగ్యమగున్ ర౭

తా. పసకగుప్తన నసికి కాయలు, భోజనానంతము తేగుపండును ఎల్లప్పుడు నె గపండును తినవలెను. అనెటి పండెల్పుడును జల్లు నిచ్చును.

క. పరవేడన పాపంబు

పరోప కారంబు వుగ్యాపలమని మదిలో

సరయ వలె మనుజునకిదియె

తఱుచుగ బోధించు శాస్త్రు • తాత్పర్య మిలన్ రహ

తా. ఇతరులను దుఃఖింపఁ జేయుటయే పాపము. ఇతరులను సంతోషింపఁ జేయుటయే పుణ్యము అని మనఃస్థులకు తఱుచుగ నీసంగతులే శాస్త్రములు బోధించును.

క. సతి గర్హ్యాధిదియైనను

హితుఁడు కుటిలుఁ డై కొవ • భృత్యుఁడైనన్

క్షితి నురగియుని గృహమున

అతి దీక్ష, ము సరునకు మర • నా వస్థయగున్ రహ

తా. చెప్పినట్లు విని భార్య, కుటీనము వలన గల దెలికాకు, నోపము గల నాకరు, పాములతోఁగూడిన దాల్లుగలవరుని బ్రతుకు మిగుల విచారమేగాక, మఱతాఁచగ నుదనం.

క. ఏదేశంబున సిద్ధము

నాదరణమా, ప్రాయము బంధు • లరయ ధనాధ్యుత

పాదకొని యుడఁచి, నిలువ

రాదా దేశమున నెక్క • యహ మైనను గా గిం

తా. బిడ్డ, గొర్రెనామ, క్రేప, చట్టములు, భాగ్యంతు లేదేశంబున నుండునో అక్కడ నొక్కరినమైనను ను పిగిండు.

క. బాపిగుడు తన గృహమున, నృ

పాలుఁడు తన పాలనమున • ప్రభుప్ర తనూరన్

జాలగి పూజించు, గపియె

సోగితి పిలాతులందు • హంకంబుడున్ గిం

తా. మూర్ఖుడు తనయింటియందున, రాజు తన పరిపాలనముతోన గొప్పవాడు తన యూరునందున పూజింపఁబడుదును. విద్వాంసుఁడగుచేత మూలయందును పూజ జొందును.

క. నిడుదగు కొమ్ముల యెద్దురు

లికియను లేనట్టి విధివి • శ్లోకములలో

వెడచదు నెఱిగిన శూద్రుని

కటా దిగారము గావ్యంబు • గామయుగదా ౧౨

తా. పొందెను కొమ్ములయెద్దురు, లికి విధివి నను, శ్లోకములలో చెడ వెఱిగిన శూద్రుని చురముగా విడిచి వేసెను.

క. లపనము పద్మాకారము

స్థిపాణము వగిది హస్తము • ముగియ, ముఖంబు

సింపుణతి శ్రీచంద్రుని

యెపుకలిపినయములికి కప • శ్లోకములముఖంబు ౧౩

తా. గామరి పద్మము వంటి ముఖము, బద్గమువంటి మనసు, చల్లని మంచి దంధమువంటి నాటము, ఏకశిఖారు సుందర శక్తి వలెంబుటయె ధాన్యని యొక్కనూములు.

క. తల్లియు లేనట్టిచ్చియు

వల్లభుడును లేని యువతి • ప్రాయము, శాంతి

బుల్లమున లేని తపమును

పుల్లన లేనట్టి తిండి • భువిలో వృథయౌ ౧౪

తా. తల్లి లేనిచిడ్డ, భర్తలేని స్త్రీయొక్క యావనము, శాంతము

లేరి తపస్సు, పుటపులేని భోజనము లివి క్ష్యములు.

క. వన్నెకు ముఖ్యముసావడ

కన్నెకు ముఖ్యము గుణంబు ♦ గాటికి ముఖ్యం

బెన్నగ ప్రియమగు ♦ ద్విజనకుఁ

బన్నగ ముఖ్యంబు విద్య ♦ వసుధాస్థలిలో. గిగి

తా. అంకారమనకు వనము, ఆకుదానికి మంచుగుళి, భోజనమునకాదానిము, బ్రాహ్మణునకు చదువు ప్రధానములు.

క. గుణవతియగు నెల్లారు

విఃవిగ బెల్లారు నినుగు ♦ వేమికమాటల్

అనయము రాజాదరిగం

బసుమతినిడినట్టిభక్తి ♦ యవ్యతోఽమమా గిఁ

తా. గుణముగల భక్తి, విల్లవారియొక్క ముద్దుమాటలు, రాజు యొక్కసన్మానము, అష్టగుతోఁజెప్పిన భోజనము లివి శుభ్యకముతో సమానములు.

క. కామాయ దండ ముందుట

భూషింపగఁబడుగదయతి ♦ మూర్ఖుండవల్లె

దోషజ్ఞుడవని నడవడి

మోసము కలపివలకా ♦ నోనిధిగా గిఁ

తా. విద్వాంసుఁడు కానియొక కాకపోనియొక, బ్రవర్తన మందిది కానియొక కాకపోనియొక కామాయదండ ముందుటచే యతీక్ష్మకుడు పూజాహంకారు.

క. రుద్రయక సగ్ధము నకుఁబా

లిడగావిషము క్రియమారి ♦ యెనఁగెను భంగికా

చెడుగు కువకార మొసరువ

గడకపకారం యగును ♦ క్రాలును గాగె గి

తా. పామునకు బాంబోలు ముక్రింద మారకు భంగి దుర్మా
గునకు మేలు చేసిన కీడుగా బోమించును.

క. ముష్కను, యాచించుటయును,

అప్పును, నొంగుంబు, వ్యాని ♦ వ్యభిచారమున్

నిప్పచ్చరంబు కుడుచుట

కప్ప! కెలాన్నవట్ట ♦ కష్టము లివిగా గి

తా. ముసలికనము, యాచన, అప్పు, నొంగకనము, జబ్బు, జారప్ప
త్తి, దుద్రము, ఎంగిలన్నము తినుట యివియే అష్టకష్టము లగును,

క. దాసీజనములు, భృత్యులు

వాకిగ చుట్టలు సుతులు ♦ వాహన చయమున్

భౌసిల్లు పదార్థ గణము

భూషిత భనధ్య ముష్క భంగిము లివిగా ౬౦

తా. దాసీలు, భటులు, చుట్టములు, కుమార్తెలు, వాహనములు, అశ్వ
మలైన వస్తువులు, భనము, భాష్యము తివియే అష్టభంగము లగును.

క. మూలతము ముక్తికంబును

వారాంగన మూషికంబు ♦ వడి యావనకుం

దారయ ముసనము కిరణము

సీతేమిగు కెవుడు పెరల • నీడింతురుగా ౬౦

తా. గాలి, ఈగ, కీళ్ళు, ఎలక, చిచ్చునుడు, మువనబా, కరణము
వీలేమిగురును ఇతరులు చాడ తును.

క. దొగవలె భార్యయు బిడ్డలు

పగిలెతురు నైవమము • బంధువశముకొ

చాప్యుని పగినె

ధరితులి, గాన • పగిలెడై ఘనశా ౬౧

తా. భార్యపంతుని అబద్ధులు దొగవలె చూతురు. చుట్టములు,
దోలెలెరు కేళలిగా నేరింతురు. సకలవ అంగభాగా గానవియు.
కావన పరిమిత గొప్పవాడ.

స. పిల్లల పు పాలు గాపిచ

కపిలార్చు వివసనని • కలిన

మన వేదము పరిచ

భవచక్రమునె యి మూద్ర • బ్రహ్మ పరిశ్రీ ౬౨

తా. కపిలార్చుగల అవసాయి ద్రావిడను, బ్రాహ్మిస్త్రీతో
భోజింపను, మేము పరిపినను మూద్రుడు చందాలక్ష్మము నొడును.

క. లోకవ్యవహారమును

దానిని నెఱపు, నెఱము దయ • దాక్షిణ్యములు

లేకున్న నైదు గుణములు

చేతన దగిదగ్గివాని • క్షేమాంబువునా ౬౩

తా. ప్రపంచ సుఖంభవము భూమి, భయము, అప, శ్రమ.

మొగమాటము లేదైదును లేనివాని చేతిమీ చేయరాదు.

క. గురుతర ప్రసవావేదన

యెఱుంగని గతి గొడ్డురాలు • నెంచగ భవిలో

యెఱుంగునె? విద్యా హీనుడు

నరనపు కివి పల్కులందు • చాతుర్యములన్ ౬౧

తా. ఓడ్డులు గతునప్పుడు పడెడిశ్రమ, గొడ్డురా లెఱుంగని గతిగా విద్యాంనుని పల్కులయందలి సరసమును, విద్యలేనివాడెఱుంగనేరదు.

క. వినుత్యాగ గుణము శౌర్యము

గణపింపఁగదగు గవ్వ • గాంధర్వంబుల్

జననముతో గలుగన్వలె

ననుభవ నవి నేర్పఁచేతి • నలవడవు కదా ౬౨

తా. ఈవి, ఈరణ్యము, కివిత్వము, గానము లివి పుట్టకతోడనే గానినవి గాని కన్పడుచి నేర్పుకొన్నవి రానేరవు.

క. క్షీరాబ్ధిని తఱచెడు తరి

శౌరి రమానతిని, విషము • శంభుండును కొం

టారయ భాగ్యానునరణ

కారణమున వారివారి • కబ్బును ఫలముల్ ౬౩

తా. పాలసముద్రమును శ్రద్ధివప్పుడు, విష్ణువు లక్ష్మీదేవిని శత్రుఁడు విషమును పోడుట చూచుగా వారివారి పుణ్యముననుగరించి ఫలము సంభవించును.

క. దాహస్థియులకుఁగఁగఁసాము

నారయ ఋషిశ్రాద్ధ ముదయః • ముద్రాస్తోత్రం

బాకాః! మేషయుద్ధం

బారంభము నధికము క్రియ • కల్పంబగుగా ౬౮

తా. అలమగల మధ్య కయ్యము, యతీశ్వరుని పితృకర్మము, ఉదయమేనూపంజరము, మేకపోతుల పోరాటము లివి ప్రారంభమున గెక్కుగాను క్రియకు స్వల్పముగా నుండును.

క. నాథుఁడు లేచి వహుధిచి

వేద మెఱుంగని ద్విజున కిషు • వితరణ, వంశౌ

పైదలి యందము, దక్షిణ

సాదరముగ నొసంగనట్టి • సవనము వృషయా ౬౯

తా. వేదాపరి లేచి వైశ్యము, వేదాధ్యయనము లేని బ్రాహ్మణున కిషు దానము, గొడ్డురాలి యందము, వంశావళి లేని యజ్ఞము లివి వృషభములు

క. రోసము యముని సమానం

బాసెర్నుంగ వైతరినికి • నరుగల మగు, సం

లోసము నందన వనమా

భాసురమగు విద్య వేల్పు • పసి, యగు వసుధన్ ౭౦

తా. రోసము యమునిలోఁబుట్టుము, అకలైతరణి నలవంజి, అనందము లేనొద్రుని ముగ్ధావధనమున కిషు, ప్రకాశమానమైన విద్య గా ముగ్ధుడుత్రులో ననూనగును.

క. సారము లేచిదె యగు సం

సారమయిన శ్వశరు గృహము • సారము కలదా

కారణమున క్షీరాబ్ధి

శౌర్యము, హిమగిరిని శివుఁడు ♦ శయినించిరిగా ౭౧

తా. సుంసాగమునందు సారములేనిది యని యెఱింగినప్పుడుకి అత్త మామల గృహము సారము కలదిని యొంది పాల వారాశిని విష్ణువు, సింహ బద్ధిష్టమున శివుఁడును శయినించిరి.

క. ధనమును దారావుత్రా

ద్యనుపమ జీవనము వయసు ♦ లస్థిరమగుగా

నొనరించిన ధన్యుఁబం

దొనఁగూడిన యశము రెండు ♦ నుడునుస్థిరమై ౭౨

తా. వ్రక్కలు, అబద్ధులు, బ్రగుకు, యాజుము కివి అస్థిరములు. తానుజేసిన ధర్మకార్యము దానివలన గలుగు కీర్తి యారెండును స్థిరములు.

క. కలిమి తనంతట వచ్చును

వలకొనియెంకాయలోని ♦ నీరముగతిగా

కలిమి తనంతట తొలఁగుచు

వలనగరికితిన్న వెలగ ♦ పండటమహిలోన్ ౭౩

తా. కొబ్బరికాయ యుందిలి జలము రీతిగా భాగ్యము తనంతట తానే వచ్చును. ఏనుఁగు తిన్న వెలగ పండునంభరి గుంజ మొదిగా తనంతట తానే పోవును.

క. రోగంబులు గల యూరను

త్యాగంబును లేని యూర ♦ తగదు వసింపక

సాగ దగ దొకఁడై తెఱువ

నాగఁడగదు కొండతునను ♦ నశికాలంబున్ ౭౪

. కోగము గిల యూరను, కాశములేని యూరను కాపురము చేయరాదు. ఒంటిగా దాని ననువరాదు. కొండ చివరను నిల్వకూడదు.

క. ఒకఁడు ధరించిన పాదుక

లరయ వననము, లుపవీత * మలరుల క్రోవుతో

ధరికుండి లలంకృతు లివి

మరి యొకఁడు ధరింపరాద * మంగళమగుగా ౭౧

తా. ఒకఁడు తాల్చిన పాదములు, బట్టలు, జన్నిదములు, పూల చీరములు, పాత్రలు, అలంకారములు వీనిని మఱి యొకఁడు ధరింపరాదు.

క. ఊరును వాకిలి కింటికి

దానిని విడనాడి మాటు * దానిని పోరా

దారయ రాత్రుల యందు మ

హీరుహముల మొనటను వసి * యింపఁగరాదా ౭౨

తా. ఊరవకు, వాకిలికి, యింటికి మాటు దానిని పోగూడదు. రాత్రియందు శిట్ల మొనట నదురించఁగూడదు.

క. అరులతో, వరిచెరులతో, త

స్కరులతో, ధాత్రీ సధస్థ * సంచారులతో

బరవనితలతో స్నేహం

బరయఁగ జేయందగదది * హానియె యగుగా ౭౩

తా. విరోధులతోను, విరోధలన్నహితులతోను, దొంగలతోను, అశ్వాయ ప్రవక్తకులతోను, ఇతరస్త్రీలతోను జెరిమి చేయుటకీడుకలుగును.

క. కారణములేనివెర, మ

కారణమగా పగయు, గూర ♦ కానయిన జే
కూరని సేవ, నయములే

కూరక మాటాడుటెందు ♦ నెప్పుడు మాన్యత ౭౮

తా. కారణములేని వివాద, కారణములేని పగ, కూరయినా కాని
దైన కూరకనిసేవ, లాభములేని సంభాషణ చేయటకు బాధ్యుండు లాభ్యు
కొనరు.

క. గుణవతు లగు వనితాను, ర

తనమాలను, సరసములను ♦ ధగ్ధము, చురుకె
విను నానావిధశిల్పము

లను, గొనసగు నెచటనున్న ♦ లగ్గుబూసన ౭౯

తా. గుణవతు లగు స్త్రీలు, రత్నములను, మండిమాటలను
ధగ్ధము, విద్యురీకరకములైన పనిముట్లు లెక రొక్కలనున్న సుగంధింపవలెను

క. పరతంత్రులైన పరివిడి

సరిగ న్యతంత్రమయిన పని ♦ పల్లగపలయున్

పరతంత్రములు దుఃఖము

మరి స్వాధీనత్రయములు సుఖము ♦ మహినేరికిగా ౮౦

తా. పరాధీనమైన పని విడిచిపెట్టి స్వాధీనమైన పనినే చేయవల
యును. పరాధీనతలోఁగూడిన పనులు కష్టములు. స్వాధీనమైన పనులు
సుఖములు.

క. అప్పా! జేనుమె యనియెద

రెప్పటికప్పుడె గతించు ♦ తెలుగరె భువిలో

జప్పగ నాయువు జీవికి

నిప్పగిదినినుండ టేమ + మేలగుగలుగుర్ ౮౧

తా. " అప్ప కుశలమా? " యని యడిగెదరు. తుణతుణము జీవికములోనుండి ఆమువు తఱుగుచున్నప్పు డికక్కడి టేమము?

క. విద్యాన్న దానములలో

విద్యాదానంబు ఘనము + విను మాయుష్కా-

లుద్యోక్తికై లునిపి

తథ్యముగ శరణుపెరగవ్వు + దానంబవుడే ౮౨

తా. విద్యాన్న దానములలో విద్యాదానమేగొప్పది. కథ బ్రతికి యున్నంతికాలము సంపాదనమాలయగ గృహింపఁబడును. అన్నదాన విషయటి కప్పుడే శృద్ధిపడును.

క. పొంద గ న్నదయతుపారం

బంగు మధ్యాహ్నమున ఘ + నాడఁబరమున్

సందకడ నిగ్ధలాటిన

మందుగ నెగురలదొవిను + మాదేశంబున్ ౮౩

తా. ఉదయమందున వానతుంపరులు గలిగి, మధ్యాహ్నము మేఘా డంబుమై పొయింతోము నిగ్ధమైన ఆకాశముగలదేశమును విడిచిపెట్టును.

క. ఆయాశము లేనట్టి పృథి

చేయిల గాచుడుగుకొనిని జవన మివి నా

రాయణచరణధ్యాప్తు ప

రాయణులకు తక్క గొఱక + దన్యలకెప్పుడున్ ౮౪

తా. కట్టములేని చావు, చేయసాచి యడుగుకొనని బ్రతుకు
లివి భగవంతుని పదారంభములను స్మరించువారికి తక్కు యిశ్వరులకు
దొరకడు.

క. కెమ్మోని యమృతమగురము

క్రిష్ణున ఘనకుచములందు • కాశిన్యంబున్

నెమ్మిని కచిత్రాపాకం

చిమ్మెయి ననుభవమున రిస • మోక్షులగుచుగా ౨౧

తా. అగరిసు హారముమొక్క మాధుర్యము, స్తనములకాశిన్యము,
కవిత్వముందలి కచిత్రము వీటియొక్క అందరసము అనుభవముచే నెఱుఁ
గఁగెను కాని మాటలతో నెప్పుడు పలుకెడు.

క. మనుజులహృదయము, కృపఁబు

ధనంబు, దుర్లభులమనము • తిరుమలచరితం

జెనయ పురుషుల యత్నిష్ఠము

కననేరఁడు వేల్పు? నరుల • గతియననేలా? ౨౨

తా. మనుష్యులయొక్కచుఁగ్గు, లోభివానిధనము, కృపలచిత్త
కృత్రి, స్త్రీలవసర, పురుషులయొక్క భాగ్యము లివి దేవుఁడే కనిపెట్టలేన
పును నరమాత్రుల కేమి తెలియును?

క. కష్టము, మునలితశంబు

కష్టము నిర్ధనభుట్రతుకు • గననాడు మహా

కష్టము సుతశోకంబు

తాత్పర్యపుకష్టము తుదార్తి • మొంచ నరులకున్ ౨౩

తా. మునలితనమేకష్టము. దానికంటె ధనములేనిట్రతుకు మహి

కప్తము, అంతకుండు పుత్రశోకము మిక్కిలి మహిష్టము. వీటిన్నిటికింటె
అతిబాధ మయెక్కుంది.

౩. హనుమను నైర్దుర్గ డెసవాజులు

ప్రముఖు డగు యమరికంటె • వైద్యహాసంగా

చుహాసాక ప్రాణమెకొను వ్ర

న్యూ సాణన్పును లె • వైద్యుడుకొనుగా ౨

తా. హనుమ వైద్యుని వృద్ధులు. చుహాసా వైద్యుడు
న్యూసాను. ఎగువనగా యమరిక ప్రాణమే నీయను. వైద్యుడు
ధనప్రాప్తికి తీయును.

౪. డెడమలు వేద మగుగాక • పా మెకంటె

పొలులు వేద మగుగాక • స్మర్త మెకంటె

పైర్మలు వేద మగుగాక • డీ రమెకంటె

అటులె పై వేద మగుగాక • స్మర్త మెకంటె ౩-

తా. డెడమలకు వేదశాస్త్రము వన్నెగలు నొక్కటె.
-గలు వేదశాస్త్రము బంగార మొక్కటె. ఆనలు వేద్యరయిగను పాల
గ్నియు నొక్కటె. అటులకీ డీరములు వేద్యరయిగను మాత్ర
యొక్కటె ౩-౪.

౫. దారియపెబాటు, బుధపెటె • దూరటమును

బుధపటముట, దృఢబుధ • ధృత్యు ప్రసము

బుధ దాగిగ్నిగున బుధ • దృఢబు

లిపి యెందు నిభులేగ • హిందునొడలు ౬౦

తా. భాగ్యుడుగొనము, నదిబెడ, బుధబాధ, దుర్బాగ్ని క-

నేన, దరిద్రవశలో జుట్టములు చూడవచ్చుట. ఈనైదు నిపులేకనే శరీరమున దహించును.

తే. నింగములుమూడు పులులైదు • శిశులంగనును

వాటచ్యవర్తజంపు • వానిసతు

మొదపు లొకటొకటిగతిగ • కొదమలీను

వాటి నిశ్చయ ర్తనఁబు • వానిసతు

గాని “ధర్మమేదయ” మెవ్వు • కైలగాని

౯౦

తా. నింహములు మూడు, పులు లైదు, శిశులంగనిసతుకి వాటియన్యాయవర్తనకు లన వానిసంతు నకిందుచున్నది. ఆవు లొక్కొక్కదూదనే కనిపెట్టికి నొకకిన్యాయవర్తనమున వానిసంతానము వృద్ధియగుచున్నది. ఇంగులన “నిశ్చయమేదయ” ని నీతియనుచున్నది.

గీ. పంచవర్షాంతము దాక • ప్రభుని భాణి

దశ భగదూ పర్యాయము • దాసుని గతి

మూడ బోడశాబ్దము లాది • మిత్రునివలె

సుతుల సేగతి తండ్రులు • చూడవలయు

౯౧

తా. పుత్రులకు పంచవర్ష వరకు రాజుని లె, అటుపై పనికి పడేండ్ల వరకు భృత్యునివలె, పదియేండ్లు మొదలుకొని చేకానివలె తండ్రులు చూడవలెను.

క. ఉత్తముని కుండు నాగ్రహం • బాకక్షణంబు

కనగ వధ్యమునకు గాని • కాగ్యయంబు

అభిమానకు మొక్క హోరాశాని • మందెయుండు

పాపుకు మరణాంతము • వజ్రునుండు

౯౩

తా. ఈ త్తనున కొక్కటైనను, మధ్యమునకు రెండు ఖండియల,
అనయన కొకరేయి పలుకు దుష్టునకు మరణాంతము వరకు కోపముగనును.

క. నూనముహరించు దాసీన ♦ మాగమంబు
ధనముపోగట్టు వేశ్యార ♦ తలంబు భువి
ఆయువు నణంచు విధవావ్య ♦ వాయుమరయ
జెఱచు గుణములన్నిటి పర ♦ స్త్రీలపాండు ౯౪

తా. దాసీసాంగత్యము నలన మానము, వేశ్యాసమాగమము నలన
ధనము, విధవా సంహృము నాన ఆయువు, పరస్త్రీల పాండువలన గుణము
లన్నియును చెకును.

తే. శిలపయిన బెట్టినటి గండ ♦ మలమకొనుట
అంబున ప్రతి బింబస్వహ ♦ పంబుగనుట
పిల్లినుట్టిన బోము ♦ విడిక తినుట
ఇగ్రనునకునైన సిరినడం ♦ చిట్టి పనులు. ౯౫

తా. రాతనైన బెట్టిన గండమును పూనుకొనుట, నీటిలో ప్రతి
బింబమును చూచుకొనుట, పిల్లినుట్టిన ఆహారము తినుట ఈపనులవల్ల ఇంద్రుని
వంటి వానికైన లక్ష్మీ తొలగెను.

తే. వసుధ శాస్త్రము విషమన ♦ భ్యానునకును
చెలగు భోజనము విషంబ ♦ జీర్ణులకును
లీలయగు గోష్ఠి విషము ద ♦ రిద్రునకును
నంచ పడుచు చెలి విషము ♦ వృద్ధులకును ౯౬

తా. అభ్యాసమునకు శాస్త్రము, అజీర్ణమునకు భోజనము, లీలకు విసో
ద కలదుగు గోష్ఠి, మునిలవా? పునుభ్యాస, వివరములు.

గీ. తనదు ప్రజ లొనర్చిన పాప ♦ మెనయు నృపుడు
 నృపుని పాపంబెపుడు పురో ♦ హితుడు పొందు
 పడఁతి పాంబు పొరము ♦ భక్త కవని
 శిష్యుపాపంబు గురునకు ♦ జేరుకాదె

౯ 2

తా. ప్రజల పాపము రాజునకును, రాజు పాపము పురోహితునకును
 సతి పాపము పతికిని, శిష్యుని పాపము గురువునకు జెందును.

గీ. జగతి నభ్యాస వశమున ♦ జదువు వచ్చు
 పాలుపగగ్న ననుసరించి ♦ బుద్ధిపడచు
 కనఁగ నుద్యోగమును బట్టి ♦ ధనము కలుగు
 భాగ్య మనుసరించియె ఫల ♦ ప్రాప్తియగును

౯౩

తా. అభ్యాసముచే విద్యకల్గును, కగ్నము : బట్టి బుద్ధిపడచును, య
 త్నము వనుసరించి ధనము లభించును, అన్నిష్టమును బట్టి ఫలము కలుగును.

గీ. వినుము చితి కంటె చింతయె ♦ ఘనమగుచుగ
 చితి దహించు నెడల నులు త్య ♦ జించు పిదప
 చింతయో దహించు మొనని ♦ జీవముండ
 గాన చింతచు విడనిగి ♦ మానపుడు

౯౪

తా. పాదకంటె చింతయే యెక్కువ, సాదప్రాణము పోయిన పిదప
 మెయిని దహించును, చింతజీవముండగనే శరీరమును తగులబెట్టును, గావదిం
 త విడచివేట్టవలెను.

గీ. దుష్కులవర్జితైన గొను న ♦ ద్గు యములున్న
 సత్తమ చదువు గొను హీన ♦ జాతులైన

నగ్ర ధృఢును గొను చం ♦ డాల్కుడైన

కులము పని లేకు ముఖ్యము ♦ గుణమెకాని ౧౦౦

తా. చెడ్డ కులమందు జనించినను మంచిగుణములున్న స్త్రీగొనము.
అప్పుడబాని వాడైనను, మంచిద్యముండిన గ్రహించుము. మాలమందైన
నుత్తమ గుణము పొందును. గణమే ప్రధానముగాని కులముతోబునిలేదు.

గీ. బాలుచే నయిన గ్రహించు ♦ మేలుచుకులు

శత్రువుచే నయిన పొందు ♦ సత్వభావ

మిగు మలముచే నయిన కాంచు ♦ హేమమెప్పుడు

నెనయు విషముచే నయిన న ♦ మృత్యువిధిగ ౧౦౧

తా. పిల్లవాడని యొకచో మంచిమాటలును, విశోధితుని శిలపక
సత్వభావమును, మునుదొంగిలెంపక సంకండి బలగావను విషమని యొచిం
చుక నందుండి అప్పుకనును గ్రహించవలెను.

ఉ. సత్యము కల్గి తీరునను

జ్ఞానము శండ్రి తెలుగు, ధర్మ స

కౌమర్యము శోడలుట్టునటు

లెచ కృపామతి మిత్రుపోల్కె సం

స్త్రవ్యభాంతి భాగ్యగతి

యుత్తమశాంతి కుమారు సౌరునన్

నిత్యము గాచు నెవ్వ డెద

నీగుణ పట్కము లొంది యుండునో.

తా. సత్యము కల్గి ఐదెను, జ్ఞానము తండ్రితీరుగను, ధర్మము శోడఁ
బుట్టినవనినలెను, దయ చిలికానిగతిగ, శాంతి భాగ్యవలె, ఓర్పు కుమారునివలె

నీయమును మోక్షమును గల పాపము గాదును.

ఉ. మానము పోవునంతటి న మంబగునాపద వచ్చినేనితా
ప్రాణము నైన పీడిమను

పంపగు మానము, చెందు కోయనన్
ప్రాణమ దెప్పుడైన తణ

భంగురవశా, భువినంతకాలమున్
మానము నిల్చుగా గనుక

మాన్యముల నై చరు మానహానికిన్

తా. మానము పోవునంతగాన వచ్చినేని ప్రాణమును పీడించి
మానము గాపాడవలెను. ఏమన? ప్రాణమిప్పుడైనను పోవునదే. మానము
భూమియున్నంతకాలముండును.

ఉ. కొంచెపు బ్రాహ్మణు డెప్పుడు

కోరుపరాలయ మందు హోవనం

పంచగి గోగణంబు మడి

నంచును మేయగ బచ్చగడ్డి య

త్తించు పత్రినతా మణి వి

జేశగతుండగు భరణ రాక, 3

శ్చియ స్వపాల వర్మకు మ

హిన్ రణమొందున దాక శత్రులన్

తా. సామాన్యవిద్యయు పురుషార్థములు భోజనమును, గోవులు వచ్చి
గడ్డిని, కత్తిగతాదులతో కలకలముండున్న పక్షుని కాకనను, రాక్షాత్మకు

శ్రుతులనో బోరుటకు గోరుతుండును.

చ. అరయ ధనాతురుండు దని

కాపుల బంధులజేర నీయఁడౌ
తఱుచటి కాతురుండు త్రవ
తప్పు భయంబును నెన్న డెప్పు, వి
గౌర చదు వాతురుండెపుడు
సౌఖ్యము నిద్ర యెఱుంగలేడు, ని
ఞ్చిపు డుదాతురుండు రుచి

పక్ష్య మపక్ష్యముగాంచలేదుగా ౧౦౧

తా. బ్రహ్మకాంక్షకునకు చెలికాంక్ష, బంధులకు లేదు. కామ
చ్ఛకునకు నిగ్గు, తప్పు, భీతి లేదు. విద్యాశక్తికి సౌఖ్యము, నిష్ఠుర లేదు.
ఆకలితోనున్నవానికి రుచి, అరుచి, ఉడికినది, లేనిది తెలియదు.

ఉ. దాత దరిద్రుఁడౌటయు మి

ఁంపదుఁడెంచధనామ్యుఁడౌట కల్లు, నీ
పాలకుఁడెచ్చ జీవగుట
ధన్యుఁడణియపు జీవియాట, దు
బాతుఁడు భూపతౌటయు ను
బాతుఁడు సేవకుఁడౌట కల్లు, నీ
కీనిని, యొప్పు నీగుణము
లిత్తిగి నీకలియందుపొందుగాన్ ౧౦౨.

తా. కాక దరిద్రుఁడుగాను, లోభి ధనీకుఁడుగాను, పాపి చిరా
యవుగాను, మర్కతి అల్పామువుగాను, కులహీనుఁడు రాజుగాను, కురీ

నుడు నేతకుడుగా నగుదురు. కలికాలమహిమచే నీయారుగము నీగతిగాఁ
బరిగణించును.

ఉ. ప్రొద్దుట యెండ, పీన్మహాగ

లోయ్యన కాగుట, పెన్దాబిల్

అద్దీ! పొందు నీయుటయు నొప్పనగును సేమగ్రోలుట

తెద్దయు రాత్రులందు దభి

ద్రావుట నియ్యవి పూటపూటకున్

బుద్ధినడంచు నాయుపును

బుంగగఁగి కేయు క్రమక్రిమంబుగాన్

తా. శుభముగదలియెంచి, పీనుగుహాగాఁగుట, నిత్యంబు పెన్ద
దానితో గలయుట, ముఖగు నుంటబోనీరు, రాత్రులందు పెన్దాబిల్
ఇది బుద్ధి ఆయువును ఊణించేయును.

ఉ. సందె వెలుంగు, హోమహాగ

జయ్యన కాగుట, కాలి కామగిక్

గొందుట, నిర్మలోదకము

పోల్పుగ ద్రావుట, రాత్రులందు ని

పొందుగ పాలుగ్రోలుటయు

పోల్పుగ నియ్యవి పూటపూటకున్

మందముడించి నాయుపును

మంచిపసందుగ వృద్ధి కీయుగా గం

తా. సాయంకాలపుయెండ, హోమహాగ కాగుట, కాలితో

న గగ్గలుచేయుట, నంచినట్లు, కాత్రులందు పా నుద్రావుట ఇవి ముందర
నగు పానాట్టి బిడ్డని స్పష్టంచేయును.

చ. గుం గుం వంతులై యలరు

కూరిమి సూనుడొకిండ్ల చాలు, చు

గు గుం పాగులై యెరుగురు

బొమ్మలు మోగగ్గుల నేమి? నా

న పుట్టెల్ల చంద్రక

పం గుం చంద్రుడొకండ్ల చాలిడి

అనికే. మిన్న మిన్న ము

తారలు నుండుట కంటె వేర వేర

చా. పుట్టెల్లనరు గొనిన గురులు తొడుకులకంటె పంది
న పుట్టెల్ల గురులు బొమ్మలచే నాగు. విను విన్ను ని ప్రకాశించు
న గురు వేలకొని యుండుటకంటె సంతో. మ గునట్టి నిల్లరివెల్లెల
నిను గురులచే నొందిన గాఢము.

చ. గొలుచు పిల్లల సేలెయి

గొలుచు - కౌత్యగగనాను వ

గురుపరంబు దిగినియు

యన్యులతో బోహస భాషియై

నగ్గల వానియై యెపుడు

ధర్మకు ముగించ భూగచునట్టిదై

మరలిన దాని కనుగొను

మరలిన కుమారుని గల్గియెనగా ౧౧

సంకల్పము

డా. జగదీశులు స్వభావముగల, ఇంటియందు దొంగతనముకలది, ఇతరుల కనుకూలముగా తిరుగునది, ఇతరులతో బోయాగముననునది, ఇతరులయింటనే నివసించునది, పెరిమిటికంటె ముందుగా భవించునది నగు భార్య పదిగంటి కమండల తల్లియై ను విడిచిపెట్టలేను

డా. కార్యములందు దాసత్వ

గాంచగ మోచన లందు ముగ్ధి సౌ

దర్శనమునందు లక్ష్మి క్రియ

కాల్కికి ధాన్తి తెఱంగు, భోజ్యసా

కర్మమునూపు మాతృపద

కంఠం వేద్యవిధులు నిట్లు, వ

టూర్కము లాచరించునదె

కాతునెడన్ గుల భక్తి పత్తి మా

డా. ఇతివృత్తములందు దాసత్వ, అభోచనములందు మంగళియనై, అంగమునందు లక్ష్మి నై, పన్నునందు భూమివనై, భోగనమిడునప్పుడు తల్లివనై, అంతలో వేద్యవనై నీ యాయుష్యముచే భర్తను సంపదించునదియే ధర్మము.

డా. ఎందున బూర్వజన్మమున

నెవ్వని కింతివకున్న కారణం

బందుదర్శిద్రుచ్చై యలగు

నట్టి దర్శితతగేత పాపం

పాండుగః శేయు నక్కతన

బాండుగు దుర్గతి బాంగి వెంజియున్

బాండు దక్షిణజన్మమును

భూమిని యీగతి బుట్టగిట్టనా ౧౧౧

తా. క్రిందటిజన్మలో నొకరికింత కట్టనికాణమున కర్మిద్రుడై జూచును. అట్టివాక్ర్యముచేత పాపమువచ్చును. అందుకొన నొకమనుషుడును. పురిల జన్మించినపుడు నిర్మిద్రుడై మనుషటివలెనే బుట్టుచు చచ్చుచుండును.

చ. ధనముగడించి తా దిశక

ధన్యముసేయక దాచినట్టి యా

ధనము గృహంబునే నిలచు

దాచినప్పుడు వెంటరాదుగా

జర సుత బంధు మిత్రులు శ్మ

శా. ముదాకనె వత్తు రావయిన్

దనదగు పుణ్యపాపములు

తక్కు మరెవ్వయు వెంటనంటవా

తా. గడించిన ధనమును తానుదీక ధన్యముసేయక దాచినట్టియుగే తాను పోయినపు డాధనము గృహముందే యుండును గాని వెంటరాదు. జతులు, సుతులు, బంధువులు, మిత్రులు మర్రము శ్రమము వసవనాశ్రమే వస్తును. అదైత తానొప్పున పుణ్యపాపములు తోడును మాకకన్పును. గాన ధన్యముచేటయు నుంచిడి.

ఉ. అప్పు నొన్న పోయినటి

అప్పు, బహుపుష్ప త్రికల్లి పో

తప్పిచరించునట్టి యను

తథ్యము పుత్రులకెన్న శత్రుతా
ఒక్కటి కుప్పయై యలరె
దుగ్ధభర్తకు శత్రురాజయా
మెప్పుగ విద్యరాని సుతుఁ

దొపగ తండ్రికి శత్రువాభువిన్ ౧౮౪
తా. అప్పుడు నొప్పుచేప్పినతండ్రి, వ్యభిచారపుత్రిలోగల్గి ననూ
రునకు శత్రువులు. ముందుతి యగు భార్య భర్తకు శత్రురాలు. విద్యరాని
తనయుఁడు తండ్రికి శత్రువునను.

ఉ కారముచేత నాశములు

కన్యచే తభివృద్ధి నుండి పా
ల్పారెడు నేష్టనుట్ల భవి
నాయ దర్జను జెప్పడెందు హం
కారముచే భయంపడుట

కన్యని మాటలచేత కోపమొ
ప్పగుటఁబట్టి నేష్టసుముఁ

కొనని నాతని నెన్న నొనుగా ౧౮౫
తా. కాముచేత నశించి కన్యకచే న్నిధిహిమిష్టనుట్లు, దుర్గ
మందు కోపమునల్ల భీతిచే ని, మంచిమాటలచే కోపమొందు గాన నాతని
నేష్టమునో బోల్పనను.

ఉ ఆరయ వేదవిద్యైతిగి

నందుకుఁగావలె నాహిత్యా, యా
చారపరుడు గావలెను

శాస్త్రప్రచారణ కాంచినందుకున్
చారివసంతు గాంచవలె

జాయనుగూడి సుఖించినందుకున్
తొలిపు సొగదానమున్
దూగొనకా ధనముంజినందుకున్

నా. వేరు చదివినవారికు ఫలము అన్నివర్గాలము జేయుట,
శాస్త్ర మెజింపందుకు ఫలము సదాచారుడుకు, దారతో గూడినందు
లకు ఫలము చింతానమును వడలుట, ధనముంజినందులకు ఫలము
భోగములను దిద్ది మెనపట్టటం.

చ. మచినపు శాస్త్రధారుని

మంజీకిపానికి నిష్ఠురోక్తు
బలికెనువాని, రేబహు
పాయనిగ్రుర సోనవానిని
జేయపుగ దలభావము
జేయవానిని శింషితుకు
వలచదు లక్ష్మి వాదించి
ప్రశంసలో హాకుజ్జననగా ౧౧౭

తా. మునిగిడ్డలువానిని, సహించరాని ముటలాడువారిని
తేయింపలు నిష్ఠురోక్తువాని, మొగము కుగ్రముగాగడుగనివానిని, ఎట్టును
శింషియించి ప్రశంస గలవానిని లక్ష్మి పరిచదు. వాచితర పనులయంద
హుడియిననులే.

బగ! పదివేలహండ్లు తిరి

గాడగ గాడికివచ్చు నత్తలం

బగ! శతకూర్లు సేతుజం

మందు మునుం గురుదేరు పశ్యం

బరయగి చక్రిమూటు ఫల

మృగ్యు దల్లికిఁ బొంగి నా

పా. అనుసారిం భూమిమూ కేములుచేసి, పది
హండ్లు లాకి పెంబులుచేసి, నూరుకులలు శత్రులలో న్నాననానా
నామ గలుగుల మెక్కిపారి నల్లికి పగ్గరించిన కలగలు.

గాత్రోదలా దానమును

దానినదాన మిక్కల తీసి,

తాపిగు ద్వారకీవ్రాము

పెంబు ప్రాంతం బొంగి తీసి,

యత్రికినంగ మంగుమూస

కిది మంగు మింగు తీసి,

కొనము పొంగిదైవతము

మించిన్ పొంగి తీసి

పా. అత్తల గాడులతో గొంగుము, పొంగిము-
నింగిము, గాడుల మంగుమును పొంగు-
నింగిము పొంగుము.

పొంగుము పొంగుము

మంగు తీసి

కూళునిచెల సేవయును

కూడిమి విద్వేనెఱుంగకుంట, వ
యాళి ఖరంబుపై నలుపు

టారయ యూరకనవ్వుటల్ ధరసి
లోలదు, లాఘవంబెనఁగు

పూరుషు కీ పనులారు నారయన్ ౧౦

తా. పిల్లలతో స్నేహము, అఁడువాండ్రితోఁ గలహము, దుష్టా
లతోఁ గాకి, విద్యయెఱుంగకుంట, గాడిదపై సవారిచేయుట, దీని
నన్నిట యీ అరుదు పురుషునకు అవిమానకరముగ సంగతులు.

చ. జనని జగుప్సేయుఁగద

బాయ సుఖంబుగ గాఁగలీయదా

జనకుఁడు సంతసింపఁడు ని

జాన్మజులున్ దరిగారు, సేవకుత్

కినుకవహింతు, సోదరు లొ

కించుకఁడై పచింపరొ, సఖుత్

కనరుగఁడెందు నిర్దసికుఁ

గాన ధనంబు గడింపగా నగున్ ౧౧

తా. తల్లినిదించును. భాగ్య చెప్పినట్లువిసగు. తండ్రికి అపంబము
లేదు. మమాళ్లు బద్ధులుకరారు. సేవకులు కోపింతురు. అన్నదమ్ములు మాటా
లించు. స్నేహితులు మాడ్చినైనామాడ్చరు ధనము లేనివానిని. కవుల ధనము
అపాదనమునకు యత్నించవలెను.

చ. అను కొల్వనాను శివునైనను కేశవునైన నొక్కనిన్

వాస మొనర్చగావలయు బట్టి నుండో వండునందో, సు
తోసపుచ్చే గూర్పు యతితోడ నె ధూపతితోడనో, సదా
జ్ఞానుగ సౌఖ్యమొందుదరియందు సుసుందరియందు నోభవి-

తా. శివుడైనను శేకవుడైన మోక్షదేవుని కొల్వవలెను. ఇనమం
బట్టినందు వాసముచేయవలెను. రాజతోడనో యతితోడనో జలిమి
చేయవలెను. కొండ గుహయందు నో అతివతోనో సౌఖ్యమొందవలెను.

చ. పిలువని పేరటంబునకు

వెళ్లుట శ్రేయముకాదు, శూన్యమా
నిలయమునందు మెక్కడును

నిద్దుర నౌపుట మేలుకాదు, పై
జెలియక నిద్ర వ్రావతిని

తేర్చుట నిద్దురనుండి మంచి కా
దొలసి రజస్వలైనచెలి

తోడవచించుట లెస్సగాదుగా ౧౨౩

తా. పిలువని పేరటమునకు వెళ్లకూడదు. పాడుగృహమందొంటిగా
నిలచురాదు. నిద్రిమిత్తుమీది జన్మచానితి తేవరాదు. రజస్వలైయున్న
స్త్రీతో మాటాడరాదు.

చ. పలుకుట లెస్ససత్యమును

బాళిగ నెల్లరు మోద మొందగా

బలుకగరాదు గప్రియపు

బల్కు-లుసత్యమె యకాను గాక, పో

వలుకగ రాదుగా నెప్పుడ

బద్ధమహర్ష మెయ్యానుగాక, మేల్
వలుకగ నొను నందరకు

భద్రము భద్రమటంచు నెప్పుడున్ ౧౦౩

తా. సత్యమాను నిష్ఠముగా బుట్ట మంచిది. సత్యమైనను బుట్ట
ములేనప్పుడు పుట్టరాదు. అమోదమైనప్పటికి అబద్ధమాడరాదు. ఎప్పుడును
కూడ భద్రము భద్రమని వుట్ట మంచిది.

చ. ధనికునికంటె బంధుగుడు

తప్పక శ్రేష్ఠుడ, వానికంటె
ధ్వుడు దవయోధికుం డరని

కంటెను సుద్ధముడు శ్రీమక్రియా
గురుడతగాని కంటెయధి

కుండగు విద్యనోంపివట్టివాఁ
దనఘ ధనంబు, బంధువుల వ

యఃక్రియలందున విద్యశ్రేష్ఠుఁ

తా. ధనికునికంటె, బంధుగుడు శ్రేష్ఠుడు. బంధువుకంటె వయ
సు చల్లినవాఁడు గురుఁడు. వానికంటె వంశములు చేయువాఁడు గురు
నగుఁడు. అతగావికంటె, విద్య చేర్చినవాఁడు గొప్పవాఁడు. అని గా
నినా, బంధుత్వము, వయస్సు, సత్కీర్తి, విద్య యీవియినను పూజ
నియము కలదైనప్పటికి వీటిలో విద్య ఘోషమైనది

శ్రీ శ్రీ గోపాల్ భక్త చరిత్ర

10829

